

Sveučilište u Dubrovniku

Uvijek prvi, uvijek bolji! • Semper primus, semper melior!

ODJEL ZA UMJETNOST I RESTAURACIJU (2)

„Studij podupire ekspresiju moje kreativnosti“

Studij Restauracija i konzervacija artefakata od drva, papira, tekstila, metala i keramike već dugio godina privlači studente iz svih di-

jelova Hrvatske. Jedan od razloga velikog interesa za taj studij je njegov međunarodni profil. To se odnosi na tijesnu programsku suradnju

s Institutom za umjetnost i restauraciju Palazzo Spinelli u Firenci, u kojega se laboratorijima provodi dio nastave i stručne prakse na svim

godinama studija. U okviru studija, uz teorijska predavanja, obvezne su i radionice restauracije. Bio je to povod za kratak razgovor s

asistenticom na radionici za metal Martom Stanić, mag. art., i asistentom na radionici za restauraciju drva Joškom Bogdanovićem, mag. art. Ta-

kođer, u razgovor su se uključili i studenti, koji su rekli nekoliko rečenica o iskustvu studiranja i o radu na restauraciji različitih predmeta.

„U radionici za konzervaciju - restauraciju metala uvijek možete naći na jako zanimljive predmete, od uporabnih kao što je na primjer posrebrano posuđe, vaze, mlinci, do ukrasnih i umjetničkih predmeta, nakita, skulptura, starih sablja itd. Ljepota je ovog posla upravo u tome što nikad nije monoton. Svaki predmet koji zahtijeva konzervaciju - restauraciju moramo istražiti, znanstveno mu pristupiti i provesti odgovarajuće konzervatorsko - restauratorske zahvate ovisno o njegovu kontekstu, stanju i materijalu. Cilj nam je produžiti vijek predmetima kulturne baštine kako bismo dio povijesti prenijeli u budućnost, našim novim generacijama“, rekla je Stanić.

Studentica Ira Fabrio na ovaj je studij došla iz Rijeke. „Moram priznati da sam se nakon zavr-

šene Opće gimnazije i s raznolikim interesima našla u velikom problemu kad sam trebala odlučiti što i kako dalje. Za studij restauracije i konzervacije čula sam službeno od mame, koja je na službenom putu u Dubrovniku razgovarala s jednom studenticom s tog Odjela. To me zain-

teresiralo, pa sam se odlučila i sama informirati. Zapravo sam mogla upisati koji god sam studij htjela, ali na ovaj me, uz sam Grad, za koji sam čula da je predivan, privukla i kombinacija umjetnosti i znanosti (osobito kemije). Posebno mi se svidjela ideja o specijalizaciji restauriranja

određenog materijala i mogućnosti odradivanja dijela prakse u Firenci, što su neke od posebnosti ovog studija. Odlučila sam doći u Dubrovnik i obučiti se za njegovanje ljepote, umjetnosti i dobroga, čega nam u današnje vrijeme kronično nedostaje. Odlazak tako daleko od kuće nije bio, i

još uvijek nije jednostavan. Dubrovnik je prelijep grad (s puno više sunca nego Rijeka, što je svakako dodatna prednost) i ovdje sam upoznala puno divnih i različitih ljudi, ne samo iz Dubrovnika, već iz cijele Hrvatske pa i šire. S druge strane, život studenata ovdje nije nimalo lagan. Vidljivo je da je Sveučilište mlado i da ima puno prostora za napredak. Koliko mi je drago što je studentima posjet većini kulturnih institucija besplatan i što postoje subvencije i stipendije, utoliko mi je žao što tih nema više. Također, nedostatak studentskog doma, adekvatne menze, dobro opremljene knjižnice i događaja u životu Grada izvan sezone dobro su poznati problemi. Što se tiče mog studija, mogu reći da je većim dijelom ispunio moja očekivanja i da uživam u studiranju, osobito u predmetima

koji uključuju praktični rad (poput crtanja, reljefa, fotografije, praktiku ma iz biologije i kemije, restauracije...). Drago mi je što imamo nastavnike koji se stvarno trude prenijeti nam znanja i iskustva, i divnu tajnicu koja sve to koordinira. Posebno mi puno znači zalaganje naše asistentice Marte Stanić da se opremi radionica za praksu (restauraciju i konzervaciju metala) i trud koji ulaže da nam pruži što je više moguće na ovom najvažnijem kolegiju, kojemu bi satnicu zasigurno trebalo povećati. Drago mi je što vidim da su neki nedostaci uočeni i da se polako pokušavaju poboljšati, i nadam se da ćemo kolege i ja, iako vjerojatno nećemo biti zahvaćeni većim promjenama, svojim sugestijama moći pridonijeti razvoju i poboljšanju Odjela i Sveučilišta u cjelini“, rekla je studentica Fabrio.

Studentica Ira Fabrio i asistentica Marta Stanić

Joško Bogdanović, asistent na radionici restauracije drva, izjavio je kako se studenti na radionici upoznaju s povijesnim tehnologijama obrade drva, vrstama drva, materijalima i alatima koji se koriste u restauraciji drva. „Analiziraju stanja objekata na konzervatorsko-restauratorskom tretmanu u radionici, rješavaju o njihovim uzrocima propadanja i konzervatorsko-restauratorskom zahvatu s naglaskom na etički pristup. Također, razvijaju manualne vještine osnovnih tehnika obrade drva, uporabe povijesnih i modernih materijala. Upoznaju se sa povijesnim umjetničkim tehnikama izradbe intarzija, rezbarenja, pozlaćivanja. Studenti savladaju tehnike izradbe drvodjelskih spojeva, izradbe i aplikacije tradicionalnih i modernih lakova. Uz to, uče i o pripremi i

uporabi pripravaka za bojenje drva, pa se upoznaju s postupcima korištenja furnira, zatim s otapalima, lakovima, ljepilima i onsolidantima u konzervaciji-restauraciji“, istaknuo je Bogdanović.

Studenti druge godine diplomskog studija Lucija Roce iz Pule i Luka Milančec iz Zapešića objasnili su kako su doznali za ovaj studij i koji su im planovi s obzirom na to da su pri njegovu završetku.

„Umjetnički izričaji oduvijek su me privlačili na poseban i neobjašnjiv način. U njima sam pronalazila svoju inspiraciju i svakodnevnu motivaciju. Umjetnost me oduvijek oplemenjivala svojim savršenstvom i pridonijela tome da odrastem u osobu kakva sam sada. Prije upisa na ovaj studij imala sam priliku upoznati se s kulturnom baštinom svoje regije i vidjeti umjet-

nine u različitim stupnjevima propadanja i očuvanja, a isto tako i susresti se s restauratorima i neposredno promatrati njihov rad te uvidjeti koliko su impresivna njihova strpljivost, predanost i želja za obnovom i najmanjeg djelića jedne umjetnine. Cijelo sam svoje djetinjstvo bila u dodiru s drvom, puno puta sam ga obrađivala s djedom. Drvo je materijal koji je prirodan, živ, zanimljiv, jer reagira na svaki dodir, što ga čini posebnijim od drugih. Što se studija tiče, on podupire ekspresiju moje kreativnosti. Da moram opet upisati studij, odabrala bih isto. Ovaj je studij ispunio sva moja očekivanja.

U potpunosti sam se našla u svom zvanju, već sad sam stekla mnogo vještina i iskustva u svojoj struci. Imala sam više očekivanja od studentskog života, ali je

to nadomjestio studij koji me oduševio pa sam se više njemu posvetila. Što se tiče praktičnog rada, za svoj završni rad preddiplomskog studija radila sam na drvenim skulpturama anđelima – lučonošama koje sam nakon restauracije vratila u crkvu kojoj su i pripadali. Osim

što sam naučila jako puno o restauraciji, istražila sam i općenite informacije o anđelima – lučonošama“, zaključila je Roce. Luka Milančec je završio srednju drvodjelsku školu u Zagrebu, smjer restauracije. Upravo je u toj školi čuo za ovaj studij i nije se dvoumio oko dolaska

na Sveučilište u Dubrovniku. „Studijem sam iznimno zadovoljan. Vidim napredak iz godine u godinu, kako u organizaciji nastave i radionica tako i osobni. Što se tiče studiranja u Dubrovniku ne vidim puno problema osim smještaja za nas studente koji smo došli iz drugih krajeva, moram priznati da mi se posebno ne sviđa ni menza, ali su zato prijevoz, noćni život i ostale popratne aktivnosti dobro organizirane. U proteklih pet godina na studiju najviše sam se bavio restauracijom namještaja, primjerice radio sam na restauraciji-konzervaciji nadbiskupskog naslona. S obzirom na to da ću brzo završiti studij, volio bih se vratiti u Zagreb. Ma, rado bih i ostao u Dubrovniku kad bi se ponudila dobra prilika za posao“, rekao je Milančec.

Studentica Lucija Roce, asistent Joško Bogdanović i student Luka Milančec